

“DEPEŠ MOOOD!!” Kterak Koláče tak trochu o hlas přišlo a tak trochu neslyší.

Jsem jako ta Talířová - nic neslyším. Teda slyším, ale blbě ☹ . Páč fčera byla ta kuldůra!!!!Z práce švihem domů, psům připravit krmení a hodit se do slavnostního. Naleštit vysoký botky a náležitě se vyšnořit, přešetit černý nehty . To na koncert musí bejt, to bez debaty ☹ . Pravda, nebylo to na dlouhou róbu, ale to taky nejni náš styl, žeáno. V šest jsme se srazili s Ajšovejma a bez zastávky (to si dovolím pro některé zdůraznit, že BEZ ZASTÁVKY NA POŠTOVCE!!) jsme to valili směr stadion. Tramvaj byla od Anděla celočerná a nepropustná. Špendlici by špatně propadávali. Tak jako vždycky. Ještě s Ričrdem se srazit. Tam co minule.

Je to zajímavý, jak se ti chlapi domlouvají. Prostě se sejdeme tam co minule. Tak jako, že tam bude lidijůch dař??? No a?? Si zavoláme, ne? Čím asi, když ani Brtník, ani Koláče s sebou telefon nemají, he?..... No naštěstí nejsou fšicí jako my, takže Ajšopáníček ten telefon měl a spojení proběhlo, místo upřesněno, takže jsme na stadion mohli jít v plným počtu.

A šup hezky na plac a dopředu. A já se musela pustit do čarování. Vypadalo to totiž na déšť. A to mi dřívávějc docela šlo, zastavit na chvíli déšť. Tak jsem si to zkusila po dlouhý době znovu a..... Joooo, maj mě pořád ešče rádi, po pár kapkách šlus, Ende a konec. Takže se mohlo konečně začít. Miluju tu atmosféru těsně před tím, než koncert začne, jak se ta předkoncertní hudba pomalu zhušťuje a dostává člověka do pohybu, startuje to, napětí stoupááááá, člověk se nemůže dočkat, začne se pískat, hulákat a pak JOOOOOOOOOOOOOOO!! Už!!!

Pořád je to stejný! Člověka to spolkně. Aspoň mě teda jo. A nejlepší jako vždycky ale byly stejně starý pecky. To vždycky stadion úplně vygraduje. Je skvělý vidět, jak jsou fšicí na stejný vlně, jak stadion řve úplně celej, jak stejně vylítavaj ruce v gestech, mává se, tleská. Hromada energie, která lítá mezi pódiem a narvaným stadionem.”Home!!! Jooo hrajou Home!!!!”, “Somebody!! - moje nejoblíbenější!! Enjoy the Silence....Jooooooooooooooooo- In your Room !” nebudu vypisovat celej playlist, nebojte ☹ . To jen emoce mě ještě neopustily a cloumají mým majestátem ☹ . A klip k In your Room byl supovej. Potíž je vždycky, že ček neví, jestli - koukat na pódium? Na běžící klip, nebo sledovat obrazofku, která zabírá pódium. Hrozná schíza.

Smekám klobouk za nápad zahrát poctu Davidu Bowiemu a zahrát jeho Hero. Dave si to užil

“DEPEŠ MOOOD!!” Kterak Koláče tak trochu o hlas přišlo a tak trochu neslyší.

a páč mi přišlo, že lidi moc neregálují a bylo vidět, že si toho všiml, tak jsem to tam u nás roztleskala, ať se to trochu rozhejbe, páč si myslím, že se to patřilo. Povedlo se. Stejně tak, jako se podle mě, povedl celejk koncík. Tu akustiku ponecháme stranou, páč dle mě to na Slávce není poprvní.

A já si od rána furt jedu : “In jóoor rúůům, jóoor brnig ááájs.....” A vydržím si s tím až do neděle, a do pondělí, kdy si pochopitelně přeladím na něco v germánštině a pak až do Mnichova. Supr to bylo, supr. Jen teda pravda- ne kynologický :D, neb zrzavoflekatí nekynologicky chrápali po vyvenčení doma a byli velmi disciplinovaní, což mě tedy taky těší. Jen tedy s příchodem fleků je mnohem těžší udržet náš noční příchod domů v tichosti. Ale povedlo se i to. Rumíček se pak rozhodnul, že půjde spinkat do kuchně, tak jsme se tam ještě pomudlali a pak šup umýt, pomodlit a v jednu spát. Vstávání to snad radši ani popisovat nebudu. A o tom, jak nefunkční mozek mám ze zážitků, se taky radši zmiňovat nebudu.